3 Lei
LECTURA TINERETULUI SPORTIV
FIECARE VOLUM CUPRINDE O AVENTURA COMPLECTA
187
Milionar peste noapte

Milionar peste noapte

de

WILIAM HORST

Prefaţa

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric-Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

In afară de aceasta, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuieze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi, Percy pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S'a pus însă condiţiunea ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme; propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membri clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi dela mister William Spencer, preşedintele clubului, după rezolvirea primei însărcinări i se înmâna o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat altă scrisoare, conţinând cea de a doua misiune.

S'au succedat apoi și alte însărcinări. Iat,o pe cea de 187-a:

«Percy Stuart va trebui să devină milionar, în curs de 24 ore, prin propriile sale puteri«.

«Excentric-Club«.

I. Miliardarul dispărut.

Cea de a 187-a însărcinare a clubului Excentric din New-York cauză mult frământări renumitului sportsman emerican Percy Stuart, căci i se cerea să devină milionar, în termen de douăzeci și patru de ore, fără ca să se folosească nici măcar de un singur cent din banii săi proprii.

Firește că lucrul acesta părea irealizabil chiar și pentru Percy Stuart. Era imposibil ca, intreprinzând ceva cinstit, să ajungă în posesiunea unui milion de dolari, în numai 24 de ore. Chiar dacă ar fi scris, într'o singură noapte, cel mai interesant scenariu de film, tot n'ar fi putut să câștige această sumă.

Percy s'ar fi putut gândi să joace la ruletă. Dar pentru aceasta, ar fi trebuit să avanseze o oarecare sumă din banii săi proprii. Or, clubul Excentric îi interzicea strict lucrul acesta.

Deci, pentru ca să poate duce la bun sfârșit

Percy sar fi putut gândi să joace la ruletă. noua sa însărcinare, Percy Stuart trebuia să se folosească de o stratagemă oarecare, de pe urma căreia să obţină suma de un milion de dolari. Firește că banii aceștia nu și-i putea procura decât dela un bogătaș. Percy cunoștea câţiva miliardari, dar cu toţii erau foarte sgârciţi. Bineînţeles, că s'ar fi găsit mulţi cari să-i împrumute un milion de dolari, dar clubul Excentric nu admitea nici lucrul acesta. El trebuia să-și câștige banii fără nici un ajutor străin.

Percy Stuart reflectă mult asupra nouei sale însărcinări. Deodată, el se ridică dela biroul său și fluieră mulţumit.

Găsise o soluţie, amintindu-și de miliardarul Simon Nagmor, zis și «regele Bursei«, precum și de fiica sa Dolly. Oare unde se aflau ei acum? Percy îi cunoscuse cu câţiva ani înainte, iar miss Dolly, frumoasa fiică a miliardarului, ţinea pe atunci foate mult să devină soţia lui Percy Stuart. Oare îl mai iubea și acum?

Percy zâmbi. Dolly era, într'adevăr, o tânără fermecătoare, iar tatăl ei poseda o avere de două miliarde de dolari. Totuși, Percy Stuart iubea o altă fată, așa încât fusese nevoit să nesocotească sentimentele Dolly-ei și să refuze propunerea indirectă a bătrânului Nagmor, care ţinea și el foarte

mult cu tânărul american să devină ginerele său.

Percy primise noua însărcinare a clubului Excentric pe la orele opt dimineaţa, iar la orele zece el ieşi în oraş, pentru ca să-şi viziteze prietenii, dela cari spera să afle unde poate găsi pe bătrânul miliardar şi pe fiica lui.

Dar toţi prietenii îi dădură acelaş răspuns:

— Nu ştim unde ar putea fi, deoarece Nagmor şi fiica lui au dispărut de câtva timp din societatea New-York-ului. Impotriva «regelui Bursei« s'au încercat câteva atentate. De aceia, el a găsit că e mai bine să se retragă din viaţa publică.

— Dar dece s'au încercat atentatele?

— Fiindcă, după cum ştii. Nagmor a ruinat multe existenţe, cu speculaţiile sale dela bursă. Or acum, toţii aceşti nenorociţi vor să se răzbune. Câţiva din ei au încercat să-l împuşte, iar alţii au vrut să-i arunce maşina în aer cu dinamită. Or, întâmplările acestea l-au determinat să se ascundă. Fireste că el con inuă să-şi facă afacerile prin banca Rosendale şi Co., dar nu se mai arată în public. Dacă nu s'ar auzi din când în când numele lui la bursă, s'ar putea crede că a murit. Se pare că Dolly împărtăşeşte refugiul tatălui ei, aflându-se tot timpul în societatea lui.

Pe la orele douăsprezece dimineaţa, Percy Stuart se prezentă banchierului Rosendale, care dealtfel îi era bine cunoscut.

Bancherul primi prietenos pe tânărul american.

— Cu ce te pot servi, mister Stuart? întrebă el, oferind un scaun lui Percy.

— Aş dori să ştiu unde se află mister Nagmor?

Rosendale rămase cam încurcat.

— Regret, mister Stuart, dar nu-ţi pot spune unde se află! Este exact că eu mă ocup de afacerile lui la bursă, dar i-am dat cuvântul meu de onoare că nu voiu divulga nimănui unde se află împreună cu fiica sa. De altfel, sincer vorbind, nici nu-ţi pot indica precis locul unde l-ai putea găsi.

— Oh, asta nu o mai cred! D-ta primeşti doar ordinele lui, privitoare la afacerile dela bursă.

Rosendale ridică din umeri.

— Da ,dar poate că aceste ordine îmi parvin pe o cale pe care nu o pot controla. Trăim într'un secol în care tehnica e foarte înaintată. Dar acum cred că ţi-am spus prea mult!

Percy salută scurt pe bancher și părăsi biroul. Nu-și putea ascunde nemulțumirea. Cum era și grăbit, el intră, din greșeală, într'un alt ascensor. Observă lucrul acesta abia când ajunse la cel de al douăzecelea etaj al clădirii, unde fu întrebat de un «lift-boy« ce dorește.

Percy se uită surprins în jurul său, ordonându-i apoi să coboare ascensorul.

In momentul acela însă, un bărbat, cu mânecile cămășei suflecate, deschise o ușă și se adresă lift-boy-ului:

— Hei, Ned! Stai, căci trebuie să-ți comunic ceva!

Băiatul ieși încăodată din ascensor. Necunoscutul îi spuse repede:

— Telefonează de jos firmei Buston & Co., ca să trimeată imediat un mecanic. S'a produs un defect la aparatul de telegrafie fără fir. Și eri am avut un mic defect pe timpul recepționării, iar azi lucrul s'a repetat. Mister Rosendale e foarte supărat și dacă defectul nu va fi imediat reparat, atunci va face responsabil pentru daune pe mister Buston. Ai înțeles?

— Da, voiu comunica imediat firmei Buston!

Spunând aceasta, băiatul sări din nou în ascensor, închizând uşa după el. Imediat apoi, ascensorul se puse în mişcare, coborînd jos.

Percy Stuart urmărise cu viu interes această scenă, mai ales când auzise numele lui Rosendale. Percy se întrebă dece Rosendale îşi instalase pe acoperişul acestei case o staţiune de telegrafie fără fir? Şi, pe măsură ce reflecta mai adânc asupra acestei chestiuni, lucrurile îi apăreau tot mai clare, în adevăratul lor înţeles.

De sigur că Rosendale se afla în legătură cu Simon Nagmor, prin staţiunea de telegrafie fără fir. Cine altul şi-ar putea transmite directivele prin telegrafie fără fir, dacă nu «regele Bursei«? Dar unde se afla oare Simon Nagmor? Faptul că el se folosea de aparatul de telegrafie fără fir dovedea că se afla într'un loc unde nu avea la dispoziţie un oficiu poştal. In caz contrar, Nagmor ar putea transmite telegrafic dispoziţiunile sale.

Se putea deci deduce că miliardarul nu se afla pe uscat, unde s'ar putea folosi de un oficiu telegrafic, ci pe mare. Percy Stuart nu se mai îndoia că bătrânul miliardar şi fiica sa Dolly se găseau pe frumosul lor iacht «Moneystar«. care naviga pe mare.

Tânărul sportsman îşi luă o maşină şi plecă spre port. Acolo, el se interesă la biroul de infor-

matiuni al portului, unde se află actualmente iachtul «Moneystar«. Şi, într'adevăr, răspunsul fu aşa după cum bănuise Percy. Iachtul fusese acum trei săptămâni în portul New-York, unde rămăsese ancorat timp de două zile. Apoi însă, pornise din nou în larg. Intinerariul iachtului era necunoscut. De asemenea, nu se ştia dacă Nagmor se afla pe bord, sau nu.

Percy Stuart era însă edificat.

El se plimbă câtva timp dealungul cheiului, privind micile vapoare ce se aflau ancorate. In cele din urmă, Percy se opri în faţa unui vaporaş, care părea foarte potrivit scopurilor pe care le urmărea, mai ales că avea şi o instalaţie de telègrafie fără fir. Vaporul se numea «Delaware« şi aparţinea unei firme de navigaţie din New-York, care făcea transporturi din porturile sudice.

Tocmai se descărcau mărfurile aduse din ultima cursă. Percy Stuart venise deci la momentul oportun. Câteva minute mai târziu, el se afla în faţa căpitanului, care-l întrebă cu ce-l poate servi:

— D-ta eşti căpitanul vasului?

— Da, sunt căpitanul şi totodată coproprietarul vaporului. Cu ce vă pot servi, domnule? Vreţi poate să plecaţi ca pasager spre Chile?

— Nu, aş vrea să-ţi propun o altă afacere. Poţi

să-mi închiriezi vaporul d-tale pe timp de două sau trei zile? Iţi ofer să câştigi o sumă frumuşică!

Căpitanul se uită cam neîncrezător la Percy Stuart.

— Dar în ce scop vrei să închiriezi vaporul?

— Nu ne vom îndepărta prea mult de uscat. Vreau numai să ajungem în larg, de unde trebuie să dau o telegramă prin telegrafie fără fir. Iti plătesc pentru acest serviciu suma de zece mii de dolari. De altfel, e posibil ca să rămân pe bord numai timp de douăsprezece ore.

Firește că această afacere tentă pe căpitan. El invită prietenos pe Percy Stuart în cabina sa, unde, după alte câteva minute, ajunseră la învoială. Percy Stuart, care se prezentase căpitanului cu adevăratul său nume, se obligă să-i plătească după 24 de ore, suma de zece mii de dolari. Apoi, tânărul american iniţie pe căpitan în planul său. Auzind intenţiunile lui Percy, căpitanul isbuci în hohote de râs, declarându-se de acord să-l servească cu cea mai mare plăcere.

Percy rămase pe bordul vaporului, care, după descărcarea mărfurilor, își ridică ancora, îndreptându-se spre largul mării. In afară de Percy Stuart, mai erau două persoane pe bord, care știau rostul acestei călătorii, Acestea erau căpitanul si

marinarul-telegrafist, care lucra la aparatul de telegrafie fără fir.

Cam pe la orele trei după amiază, la o depărtare de mai multe mile de portul New-York, vaporul se opri brusc. In momentul opririi, Percy Stuart era impreună cu căpitanul în cabina în care se afla aparatul de telegrafie fără fir. Tânărul american întreabă pe telegrafist:

— Vasăzică ai dat semnalul de ajutor? Ai transmis tuturor vapoarelor ce se află în apropierea noastră că «Delaware« e în pericol să se scufunde?

Ofiţerul aprobă, dând din cap. El aştepta acum primele răspunsuri. Potrivit regulelor stabilite prin legea navigaţiei şi conform tradiţiei, toate vapoarele ce se aflau prin apropiere trebuiau să răspundă. Şi, într'adevăr, aparatul de telegrafie fără fir înregistră primele răspunsuri. Câteva vapoare se interesau de soarta vasului «Delaware«.

Dar telegrafistul căută să obţină legătură cu alte vapoare. In cele din urmă, după un sfert de oră, el sări triumfător de pe scaunul său:

— Mi-am câştigat cei două sute de dolari, mister Stuart! Iată că «Moneystar« ne întreabă dacă să ne vie în ajutor!

— Răspunde-i să vie neapărat, căci îl aşteptăm!

Telegrafistul îşi făcu din nou de lucru la aparatul său, chemând în ajutor pe «Moncystar«, şi înştiinţând celelalte vapoare să nu mai vină.

Răspunsul vaporului «Moncystar« fu:

— In cel târziu două ore vom fi la voi.

Percy Stuart îşi frecă mulţumit mâinile, iar telegrafistul şi căpitanul vaporului îi urmară exemplul, deoarece şi ei profitau de pe urma acestui succes. Căpitanul scăpa repede de pasagerul său, iar în cursul nopţii putea să ajungă din nou la New-York.

Dar, ceeace urmă, rămase de neînţeles pentru ceilalţi membri ai echipajului.

Percy Stuart apăru pe bord. De aci, el îşi aruncă haina şi şapca în apă. Apoi, îşi legă un colac de salvare în jurul corpului şi-şi sbârli părul cu ambele mâini. După aceasta, el se adresă căpitanului:

— Cum arăt acum?

Căpitanul zâmbi.

— Ca un adevărat naufragiat!

— Atunci dă te rog ordin ca barca să fie coborîtă în apă.

Când căpitanul dădu ordinele necesare marinarilor, aceştia se arătară foarte surprinşi. Dar surprinderea lor crescu şi mai mult când căpitanul le porunci să coboare barca în apă, cu fundul în sus.

Cârmaciul-secund întrebă nedumerit:

— Ce înseamnă această comedie, căpitane?

Dar căpitanul făcu un gest de indiferenţă, evitând să-i răspundă.

Imediat ce barca fu coborîtă, în poziţia indicată de căpitan, Percy Stuart strânse puternic mâna acestuia. Apoi, el îşi luă rămas bun dela marinari, salutându-i scurt. După aceasta, el sări în apă, de pe bordul vaporului. Când apăru din nou la suprafaţa apei, Percy Stuart înnotă spre barcă, urcându-se călare pe fundul ei.

Căpitanul întrebă cu voce tare pe tânărul american:

— E totul în regulă?
— Da, totul! Iţi mulţumesc, căpitane! Noi ne

vedem poimâine dimineaţă la mine acasă, pentru ca să primeşti onorariul d-tale! Dar acum te rog să dispari cât mai repede cu vaporul de aci, căci s'ar putea ca «Moncystar« să te vadă!

«Delaware« se puse din nou în mişcare, îndreptându-se spre est, iar Percy Stuart rămase sigur, călare pe barca sa.

După o oră şi jumătate, iachtul «Moncystar« apăru, îndreptându-se cu mare viteză spre locul unde presupunea că se produsese naufragiul. Imediat ce căpitanul iachtului descoperi pe naufragiatul de pe barca răsturnată, porunci câtorva marinari, să se îndrepte cu o barcă spre el.

Prefăcându-se complect extenuat de oboseală, Percy Stuart se lăsă ridicat în barca de salvare. Astfel, el ajunse ca naufragiat pe bordul iachtului «Moncystar«, proprietatea miliardarului Simon Nagmor.

II. Percy Stuart vrea să se însoare.

Percy Stuart fu mai întâiu primit de căpitanul iachtului, un german cu numele de Walter Hagen. Acesta îl întrebă:

— Ce s'a întâmplat? Unde e vaporul care ne chemase în ajutor?

Percy Stuart îl informă:

— «Delaware« se află acum în deplină siguranţă!

— Aşa? Şi ce e cu d-ta? Ce ţi s'a întâmplat?

— E o poveste cu bucluc. Vaporul nostru era în drum spre America de Sud. Eu călătoream pe acest vapor. Pe la orele două după amiază, ne-am ciocnit cu un alt vapor şi am fost în pericol să ne scufundăm. Imediat, s'a dat drumul la două bărci de salvare. Eu mi-am pus un colac de salvare şi

am sărit în una din ele. Dar barca s'a răsturnat apoi. Eu am căzut în apă, pierzându-mi cunoştinţa.

Când mi-am revenit în simţiri, acum o oră, am constatat că plutesc pe suprafaţa apei, datorită colacului de salvare pe care-l purtam. Apoi, am văzut, la o oarecare depărtare, vaporul nostru, care fusese remorcat şi era tras acum de un alt vapor, ce-i venise în ajutor. De sigur că «Delaware« va fi dus în portul New-York. Probabil că pe mine m'au crezut mort. Am observat îndată barca răsturnată, care se afla în apropierea mea. M'am urcat pe ea şi am aşteptat ca să fiu salvat. Vă mulţumesc că aţi venit la timp!

Hagen clătină din cap, dar nu spuse nimic, deoarece îşi dădea seama că are de face cu un om cumsecade.

După câteva minute, apărură pe bord mister Nagmor şi fiica sa Dolly.

— Mi s'a comunicat că avem un naufragiat pe bordul iachtului nostru! spuse el.

Imediat însă ce observă pe cel salvat, el se dădu un pas înapoi, foarte surprins.

— Dar acesta e Percy Stuart!

Dolly recunoscu şi ea pe tânărul american.

Firește că Percy Stuart se arătă și el foarte surprins de această revedere.

— D-ta ești, mister Nagmor? Vasăzică oamenii d-tale m'au scos din apă?

Percy Stuart salută prietenos pe vechii săi cunoscuți, povestindu-le încăodată chestiunea naufragierii sale. Nagmor fu foarte încântat de prezența lui Percy Stuart pe bord, căruia continua să-i strângă mâna.

— Ei, acum totul a trecut! Sunt fericit că te văd aci, pe bordul iachtului meu. După cum știi, sunt un vechiu admirator al d-tale. Nu-i așa, Dolly?

Miliardarul se uită întrebător la fiica sa. Aceasta dădu din cap și strânse și ea mâna lui Percy Stuart.

— Dar tare sălbăticit mai arăți, mister Stuart! exclamă fata zâmbind. Spune-i căpitanului să-ți dea niște rufe uscate, precum și o altă haină!

Căpitanul luă pe Percy Stuart în cabina sa, iar după o jumătate de oră tânărul american se urcă din nou pe bord, unde se mai aflau Nagmor și fiica lui. Se servi imediat un mic aperitiv. La masă, mai luară loc căpitanul Hagen, precum o tânără elegantă, care fu prezentată lui mister Stuart drept miss Mabel Turly, prietena lui Dolly.

In timpul discuţiei ce se încinse, Simon Nagmor se adresă lui Percy Stuart:

— Ei ,ce spui de ideia mea de a mă retrage cu iachtul pe mare? Mă menţin în apropierea New-York-ului şi dau dispoziţiunile necesare însărcinatului meu de afaceri, prin telegrafie fără fir.

— Da, ideia e foarte bună, mister Nagmor. Dar viaţa aceasta de pe bord nu te plictiseşte?

— Nu, de loc! Avem cu ce să ne distrăm. Miss Mabel joacă Ping-Pong cu Dolly, iar eu şi căpitanul jucăm câte o partidă de şah sau de cărţi. Dar spune-mi, mister Stuart, cum o mai duci d-ta? Nu te-ai lăsat de aventurile d-tale?

Percy Stuart asigură pe bătrânul miliardar că, de câtva timp, duce o viaţă liniştită şi că s'a hotărît să renunţe de a mai deveni membru al clubului Excentric. Firește că miliardarul laudă această hotărîre.

Când Percy se uită la Dolly, i se păru că ea era de altă părere. In general, avu impresia că tânăra şi frumoasa fată era oarecum schimbată.

Nagmor invită pe Percy să rămână câteva zile pe bord, pentru a-i ţine de urît. Firește că tânărul american primi această invitaţie, care corespundea dorinţelor sale.

In cursul după amiezii, Dolly care manifestase la început o oarecare rezervă faţă de Percy Stuart, deveni ceva mai prietenoasă cu el. Ei îşi amintiră de frumoasele zile petrecute împreună la o staţiune climaterică, şi, cu acest prilej, Percy Stuart constată că tânăra fată mai nutrea sentimente de dragoste pentru el.

Spre seară, când Percy îşi luă rămas bun dela căpitanul Hagen, pentru a se retrage în cabina sa, el observă că acesta îi strânge mâna cu o oarecare răceală. Walter Hagen iubia oare pe Dolly? Atitudinea sa faţă de tânăra fată îndurerase oare pe căpitan? Lui Percy i-ar fi părut rău, să fie aşa, deoarece el nu voia să câştige simpatia fetei decât pentru un răstimp de 24 de ore.

In dimineaţa celei de a doua zile, Percy Stuart jucă o partidă de şah cu miss Dolly. El câştigă partida, aşezându-se apoi la o partidă de şah cu bătrânul miliardar, pe care de asemenea o câştigă.

Apoi, Percy Stuart se plimbă puţin cu Nagmor pe bordul iachtului.

— Da, da, Percy Stuart, d-ta eşti idealul meu! Eşti singurul bărbat faţă de care am un profund respect. Dealtfel, mi-ai plăcut foarte mult şi acum doi ani, când te-am cunoscut şi când ai dispărut bruse din societatea mea şi a fiicei mele. Ce te-a determinat atunci ca să dispari?

— E o chestiune de inimă, mister Nagmor!

— Cum? Dar cum așa?

Percy Stuart oftă:

— Nu e prea plăcut să vorbești de așa ceva!

— Dar eu îți sunt prieten, dragă Stuart. Mie îmi poți spune totul.

— Ei bine! Află, mister Nagmor că am iubit-o pe miss Dolly și că am preferat să mă retrag, deoarece am avut impresia că ea nu răspunde sentimentelor mele.

Nagmor se opri locului, uitându-se suprins la Percy Stuart.

— Ei, află și d-ta că ai căzut victima unei mari erori! Dolly era pe atunci îndrăgostită nebunește de d-ta.

— Intr'adevăr? Atunci am făcut o prostie!

Dar apoi Percy întoarse repede vorba, începând o discuție pe altă temă.

De altfel, tânărul american nu prea era mulțumit de atitudinea tinerei fete. Cu toate că Dolly se arăta foarte prietenoasă față de el, Percy avea

impresia că între ea şi căpitanul Hagen se înfiripaseră oarecari legături de dragoste. Or, spre marea sa părere de rău, Percy trebuia să rupă pentru scurt timp aceste legături, deoarece, după cum îi cerea clubul Excentric, el trebuia să câştige în timp de 24 de ore suma de un milion de dolari.

Spre seară, Percy se plimbă din nou cu Nagmor pe bordul iachtului, iar bătrânul miliardar îl întrebă:

— Cât timp mai poţi rămâne la noi, mister Stuart?

— Foarte scurt timp.

— Dar dece?

— Fiindcă trebuie să mă întorc la New-York pentru nişte chestiuni de afaceri.

— Pot să te întreb ce fel de afaceri?

— Vei râde, mister Nagmor, dacă îţi voi spune motivul pentru care vreau să mă întorc la New-York. Vreau să-mi caut o soţie!

Şi, într'adevăr, Nagmor isbucni în hohote de râs:

— Dar Percy Stuart n'are decât să întindă mâna şi găseşte câte femei vrea!

— Cred că te înșeli, mister Nagmor!

— Dece?

— Fiindcă eu nu mă însor decât cu femeia pe care o iubesc!

— Și ți-ai ales-o?

— Da, mi-am ales-o, dar nu știu dacă sunt pe placul ei!

— Ei, asta nu o mai cred. Pot să te întreb cine este femeia aceasta?

— Fiica dvs. Dolly, mister Nagmor!

— Vasăzică o mai iubești pe Dolly? Atunci, dragă Percy Stuart, cred că ne vom înțelege foarte repede. Dolly te-a iubit foarte mult și cred că te mai iubește și astăzi. Ești dispus să te însori cu ea?

— Oh, mister Nagmor, aș fi fericit s'o am de soție!

Nagmor chemă cu voce tare:

— Dolly, Dolly, ia vino încoace!

Dolly, care se afla la capătul bordului împre-

una cu prietena ei și cu căpitanul Hagen, fugi repede spre tatăl ei, întrebându-l ce dorește.

Bătrânul spuse cu voce solemnă:

— Uite, dragă Dolly, chiar acum mister Stuart ți-a cerut mâna.

Auzind aceasta, Dolly lăsă să-i cadă capul în jos și nu răspunse nimic. Firește că lucrul acesta intrigă puțin pe Percy Stuart. Dar apoi, miliardarul se adresă din nou fiicei sale:

— Ei, Dolly, ce spui? Nu ești fericită să ai ca soț pe cel mai sărbătorit bărbat al Americei? Dă-i mâna și spune-i că-l iubești!

Dolly șovăi puțin, dar apoi întinse mâna lui Percy, spunând:

— Sunt de acord, mister Stuart!

In momentul acesta, Percy Stuart simțea o profundă milă pentru tânăra și frumoasa fată. Dar el era obișnuit să-și urmărească ținta, fără să se lase influențat de sentimentalism. El sărută mâna tinerei fete, spunându-i prietenos:

— Am convingerea, miss Dolly, că ne vom în-

țelege bine. Sunt de părere ca logodna noastră să aibă loc chiar în seara aceasta.

— — — — — — — — —

Și, într'adevăr în seara aceea avu loc logodna. Dar în timp ce toți de pe bord se bucurau, căpitanul Hagen rămase foarte amărît.

Nagmor era foarte încântat de noul său ginere Percy Stuart se hotărî însă să sfârșească cât mai repede aceas'tă comedie, în care scop își schimbă brusc atitudinea față de bătrânul miliardar și fiica lui. El se purtă nepoliticos cu bătrânul Nagmor, iar pe Dolly o apostrofă cu următoarele cuvinte:

— Draga mea Dolly, te-aș ruga să-ți desbraci rochia aceasta galbenă. Trebuie să știi că eu nu sufăr culoarea galbenă.

Tânăra fa'tă se uită surprinsă la logodnicul ei, dar apoi se conformă, înapoindu-se în cabina sa, unde-și schimbă rochia.

In timpul mesei festive de seară, Percy Stu-

art bău foarte mult alcool şi refuză să meargă la culcare, atunci când mister Nagmor şi fiica lui se retraseră în cabinele lor. El rămase împreună cu ofiţerii iachtului şi cu cei doi secretari ai lui Nagmor în sala de recepţie, unde continuă să bea. Apoi, se aşează la pian şi cântă câteva cuplete decoltate. Firește că bătrânul Nagmor şi fiica lui nu fură în stare să adoarmă din cauza sgomotului ce venea din salon, iar miss Mabel care era în aceeaşi cabină cu Dolly, spuse prietenei sale:

— Logodnicul tău pare să fie un bărbat foarte vesel.

Dolly isbucni în lacrimi.

— E prea vesel. Papa vrea să mă mărit cu el. Este adevărat că l-am iubit odată foarte mult. Acum însă văd cât de mult m'am înşelat în persoana lui şi cât de mult iubesc pe un altul!

In dimineaţa celei de a doua zile, căpitanul Hagen se prezentă miliardarului, înaintându-şi demisia din postul său. Abia după vreo două ore, Percy Stuart apăru şi el pe bord. El arăta foarte rău. Salutând batjocoritor pe cei de pe bord, el se

îndreptă spre socrul lui, spunându-i că trebuie să-i vorbească între patru ochi.

— Dar ce dorești dragul meu?

— Trebuie să-ți comunic ceva foarte important.

— Ei bine! Spune!

— Am datorii!

Auzind aceasta, Nagmor fu cât pe ce să cadă jos. El se lăsă însă într'un fotoliu, spunând:

— Ai datorii? Dar eu credeam că ești foarte bogat?

— Am fost odată! Dar acum mi-am pierdut întreaga avere. Tatăl meu mi-a lăsat o moștenire destul de frumoasă, însă am pierdut-o în diferite speculații.

.....

Nagmor încercă să se stăpânească și spuse:

— Ei bine, te iert, dragul meu. De fapt trebuia să-mi fi spus lucrul acesta înaintea logodnei. Ar fi fost mai onorabil, dar totuși te iert!

Percy Stuart lăsă să-i cadă capul în jos, iar apoi spuse:

— Dar trebuie să-ţi mai mărturisesc ceva.

— Aşa? Ei, continuă!

— Trebuie să-mi plătești datoriile, cari se ridică la vreun milion de dolari. De asemenea, mai am niște obligaţii materiale și faţă de trei tinere fete, cu care am întreţinut legături.

Acum, Nagmor nu se mai putea stăpâni. El se răsti la tânărul acesta stricat, făcându-i reproșuri cu privire la imoralitatea sa.

Percy Stuart ascultă liniștit aceste mustrări, iar apoi întrebă:

— Vasăzică vrei să strici logodna?

— Da, mister Stuart, vreau să fac lucrul acesta! Pe fiica mea o voiu mărita cu un bărbat care o iubește într'adevăr. M'ai decepţionat foarte mult cu purtarea d-tale, mister Stuart!

Percy ridică din umeri.

— Fie şi aşa! Sunt de acord ca logodna să fie desfăcută. Dar d-ta ştii ce înseamnă să promiţi cuiva că-i dai fata în căsătorie şi să nu te ţii de cuvânt! Dacă-ţi retragi cuvântul dat, sunt întrucât va compromis. Deci învoirea mea ca logodna cu fiica d-tale să fie declarată nulă, vă costă un milion de dolari. Vrei să sacrifici aceşti bani?

Nagmor sări indignat de pe scaunul său.

— Da, cu cea mai mare plăcere! Trebuie să ştii că pentru fericirea copilului meu, nu mă dau în lături dela nici un sacrificiu. Iţi voiu complecta imediat cecul, cu condiţia însă ca, în seara aceasta chiar, când vom ajunge în portul New-York, să părăseşti iachtul meu.

— Sunt de acord!

Astfel, Percy Stuart câştigase în 24 de ore numai, suma de un milion de dolari. Bine înţeles că procedeul său nu prea era cinstit, dar totuşi destul de excentric.

Inainte de a părăsi iachtul, el mai avu o întrevedere cu Dolly, căreia îi ceru scuze, povestindu-i, sincer, motivul pentru care fusese nevoit să înscenеze această comedie.

Dolly se arătă mai întâiu indignată. Dar apoi, ea isbucni în hohote de râs. Indrăzneala lui Percy Stuart cucerise şi pe miss Mabel, prietena ei. Deocamdată însă, bătrânul Nagmor nu trebuia să afle nimic.

Spre seară, iachtul ancoră în portul New-York. Percy părăsi bordul, având în buzunar un cec iscălit de Simon Nagmor, «regele Bursei«, asupra sumei de un milion de dolari.

Nagmor nici nu se arătă pe bord în timp ce Percy cobora pe cheiu. El nu mai vroia să ştie absolut nimic despre fostul logodnic al fiicei sale.

Firește că, mai târziu, Percy îi dădu explicațiile necesare. Bătrânul miliardar isbucni şi el în hohote de râs, la auzul adevăratului motiv al comediei înscenate. Bineînţeles că Percy Stuart îi înapoie banii luaţi.

Câteva săptămâni mai târziu, pe bordul iachtului «Moncystar« avu loc logodna lui miss Dolly cu căpitanul Hagen, care iubind foarte mult pe fiica miliardarului, îi ertase greşeala comisă.

Percy Stuart dovedise clubului Excentric că, în timp de 24 de ore, reuşise se devină milionar.

După câteva zile, el primi noua însărcinare a clubului, care era legată de multe pericole şi greutăţi şi care avea următorul conţinut:

Cea de a 188-a însărcinare.

«Percy Stuart va trebui să solicite primirea sa în armata Statelor Unite, iar în timp de trei luni va trebui să avanseze dela simplu soldat, la gradul de locotenent«.

«Excentric-Club«.

Editura «Eminescu«, Cernăuţi, str. I. Flondor 11.
Reproducerea înterzisă. Toate drepturile rezervate
Volumele nu pot fi folosite de către bibliotecile de împrumut.
Redactor responsabil: AL. VARVARA

Romanul nostru